

[Undervisningsministeren.]

Det ærede 17de landstingsvalgte Medlem (Johanne Rambusch) udtalte nogen Tvivl om, hvorvidt det Budget, der er opstillet, kan holde, navnlig ud fra en Frygt for, at de andre Midler, man har til Folkets Forlystelse og Underholdning, særlig Radiofonien, skal medføre, at Folk ikke vil gaa saa meget i Teatret. Jeg er ikke vis paa, at det er rigtigt, at Radiofonien vil vise sig at være en farlig Konkurrent til Teatrene; jeg kunde meget vel tænke mig, at det vilde blive omvendt. Man har i alt Fald ment at gøre den Erfaring, at naar et Stykke er blevet udsendt gennem Radioen, betyder det en forøget Tilgang til Teatret i den følgende Tid; og det skulde ikke undre mig, om det kom til at vise sig, at Radiofonien i hvert Fald kan komme til at optræde som en Hjælper for Teatrene.

Den samme ærede Taler ønskede eller forlangte nu samtidig med den Ordning, vi her træffer, at faa en Ordning af Teatrets økonomiske Forhold og af dens kunstneriske Ledelse. Jeg har udtalt, at jeg finder det rimeligt at vente dermed til en anden Lejlighed. Og jeg vil saa for øvrigt da ogsaa give min Tilslutning til, hvad det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds udtalte, at denne udmærkede Ledelse, det betyder den udmærkede Mand, og den udmærkede Mand kan jo ikke skaffes til Veje gennem en Lovordning. Det betyder naturligvis ikke, at det er ligegyldigt, hvordan Lovordningen angaaende Ledelsen bliver; men det væsentligste og vigtigste kan altsaa i Virkeligheden ikke ordnes ved en Lov.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede 3die Medlem fra 1ste Kreds (Schovelin), at jeg tror, der ligger lidt Misforstaaelse der. Det var egentlig ikke min Tanke, at Teatret skulde styres af to af hinanden uafhængige Personer. Jeg tror ogsaa, der bør være en Chef for Teatret, eller en Direktør, hvad man nu vil kalde ham, men at Arbejdet under ham saa bør deles imellem to, een, der særlig har det økonomiske at tage sig af, og en anden, der særlig har alt det kunstneriske.

Og saa vil jeg blot tilføje, at med Hensyn til de forskellige Planer, der kunde være for det nye Teaters Anvendelse, er det et Krav, der stilles lige saa vel fra Teatrets Side som fra Radiofoniens, saa det maa være saadan, at de to Parter kan skilles igen, hvis det skulde vise sig, at Samarbejdet ikke kom til at bære de Frugter, som vi venter. Altsaa: Ønskes det fra Radiofoniens Side, at den kan komme til

at staa selvstændigt og skal kunne skilles ud fra Teatret, saa ønskes det ikke mindre fra Teatrets Side.

Ellinger: Ingen af de to højtærede Ministre har taget Afstand fra min Hensetting om, at man, f. Eks. ad de Veje, jeg har anvist, fik teaterkyndige med paa Raad her, hvor der er Tale om Spørgsmaal, som ikke til daglig foreligger for en Arkitekt. Kun den højtærede Minister for offentlige Arbejder udtalte sig venligt overfor dette, at man skulde have Raadgivere med — andet end Raadgivere kan det aldrig blive. Den højtærede Undervisningsminister udtalte sig ikke derom, men jeg haaber, at Ønsket maa blive opfyldt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Birke: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende det kongelige Teaters Bygnings- og Sceneforhold.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 123).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Birke: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende den under Nr. 1 paa Dagsordenen opførte Sag.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.